

forældrene samarbejdspartnere. Det er en meget, meget uheldig formulering, og jeg beklager, at Socialdemokratiet har bidraget til det.

Så vil jeg gerne igen fremhæve Niels Egelunds i citat fagbladet Folkeskolen, hvor han gør det fuldstændig klart – og jeg har sagt det under forhandlingerne adskillige gange – at de internationale undersøgelser viser, at jo større frihed lærerne har, jo bedre bliver resultaterne. Det er den vej, man går i resten af verden.

Det, der er sket med folkeskoleforliget nu, er, at man går tilbage til en skole, som ikke har fremtiden i sig. Jeg håber selvfølgelig, at det gør så lidt skade som overhovedet muligt, men jeg vil love, at debat omkring folkeskolen og folkeskolens indhold, folkeskolens arbejde, bliver der ved med at være.

Der skal heller ikke være tvivl om, at Det Radikale Venstre vil bruge sine mandater til at forbedre de muligheder, skolen bør have for at sikre de bedst mulige vilkår for at få så dygtige børn som overhovedet muligt. Det giver dette forlig ikke anledning til.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi anerkender De Radikales mangeårige stædige og stærke indsats på uddannelsesområdet, særlig på folkeskoleområdet.

Men jeg skal spørge fru Marianne Jelved, om ikke fru Marianne Jelved kan bekræfte, at med det lovforslag og teksten, der ligger foran os i dag, er metodefriheden for lærerne jo netop fastholdt.

Jeg skal spørge fru Marianne Jelved, om ikke det er rigtigt, at det, der er forskellen fra de vejledende delmål til de bindende trinmål i dag, er, at før var det kommunalbestyrelsen, der skulle fastlægge nogle delmål, nu er det undervisningsministeren, forligskredsen, der lægger rammerne for de bindende trinmål, så der er ikke deri nogen begrænsninger i den metodefrihed, som læreren havde under 1993-loven, i forhold til det, man får med den nye lov.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

I forbindelse med hvor langt vi var nået, inden Det Radikale Venstres og SF's og Socialdemokratiets veje skiltes, vil jeg bede fru Marianne Jelved bekræfte, at med hensyn til holddannelse og en række andre ting var vi sådan set enige.

Og ligesom hr. Thomas Adelskov var inde på det omkring de bindende trinmål, vil jeg spørge fru Marianne Jelved, hvad forskellen er ude på den enkelte skole. Jeg er helt klar over, at det ene blev fastsat af staten, det andet blev godkendt i kommunalbestyrelsen, men hvori består forskellen nu ude på den enkelte skole, i den enkelte klasse, i den enkelte skolebestyrelse? Det vil jeg gerne bede fru Marianne Jelved om måske at komme med en forklaring på.

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil sige til hr. Thomas Adelskov, at lærerens metodefrihed faktisk intet har med det her at gøre. Det vil jeg gerne understrege.

Det, der sker nu, er, at indholdet i undervisningen – og det har ikke noget at gøre med, hvilke metoder man vælger at lære børnene et eller andet efter – skal tjekkes, måles, holdes op imod nogle fags begreber, færdigheder. Det er det, barnet skal måles op over for. Det er dér, fokus bliver sat.

Det har intet med metodefrihed at gøre, det her. Det handler om valg af undervisningens indhold og det fokus, man sætter på, om det er barnets udvikling, eller det er et fags mål. Det er en meget, meget stor forskel.

Derfor er det, der sker her nu, at man tager ansvar fra skolen – og jeg er meget glad for spørgsmålene og vil meget gerne have dem gentaget. Før havde kommunalbestyrelsen ansvaret, men kommunalbestyrelsen gør det jo i samvirke med skolen. Dermed skaber man et fagligt miljø på skolen, hvor lærerne skal sidde og forholde sig til didaktiske, pædagogiske, faglige spørgsmål og dermed give kommunalbestyrelsen en forestilling om, hvordan man skulle gøre.

Det ansvar tager man fra skolen nu. Nu er det de fire forligspartiets ordførere, der skal sidde herinde ved Frederiksholms Kanal og have de faglige, pædagogiske diskussioner om, hvilken progression der skal være i et fag. Det fjerner man ude fra den enkelte skole og den enkelte lærers ansvar.

Hvilken tillid at vise danske lærere! Hvilken forestilling om, hvem der ved bedst i dette land. De, der står med det i det daglige og har ansvaret og står over for børnene, eller de ordførere, der sidder her i fire partier.

Jeg synes, det er dybt beklageligt, det, der er sket.